

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Jammers Minde

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 162. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124511738592/facsimile.pdf> (tilgået 18. oktober 2021)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

ikke have Børn, thi saa forliges aldrig Manden med Kvinden". Jeg havde meger derimod at sige og deriblandt det, at jeg spurte, hvad en Kvinde skulde gøre dertil, som havde et Barn med sin første Mand. Hun svarte med en Hast: „Lægge Pudsen paa Hovedet". Det kunde jeg ikke kende for godt, men for stor Synd, lagde det vidtløftig ud. „Hvad Synd" (sagde hun), „om Barnet altid var sygt, og Manden blev krantevom¹ derfor?" Jeg svarte dertil, som det sig burde, og hun blev ikke vel tilfreds. Den Tale lagde ingen god Grundvold hos mig om hendes udlovede Troskab.

Kvinden laverte² saa, førte mig *fremdeles* Budskaub ind fra Kusken, hvad nyt der passerte. Maren Bloks sendte ved hannem og candiseret Sukker, laante mig en Bønnebog, og det himmelig, thi jeg maatte slet ingen Bøger have, ikke Synaal eller Knappenaal, derpaa havde Kvinden gjort Ed for Slosfogden efter
564 Dronningens Befaling. Det Aar gled saa hen. Nyt-Aars-Dag ønskede Kvinden mig et glædeligt Aar. Jeg takkede hender og sagde: „Det kan Gud gøre". „Ja" (sagde hun), „om han vil". „Vil han ikke" (svarte jeg), „saa sker det og ikke, og saa giver han mig og Taalmodighed at bære mit tunge Kors". „Det er dog tungt" (sagde hun), „for mig; hvad skulde det ikke være for Eder. Maatte det endda blive derved og ikke blive værre for Eder". Mig syntest, at det kunde ikke blive værre for mig, men bedre; thi Døden, paa hvad Maade den kom mig, den gjorde Ende paa min Elendighed. „Ja" (sagde hun), „det er ikke lige godt, hvordan man dør". „Det er vist nok", svarte jeg; „den ene dør i Fortvilelse, den anden med et frit Mod". Slosfogden sagde ikke et Ord til mig den Dag. Kvindens Samtale med Kusken var lang; uden Tvivl har hun fortælt ham vorres Samtale.

664 Udi *Marti* Maaned kom Slosfogden ind og gjorde sig hel mild, sagde iblandt andet: „Nu seid Ihr Wittib, nu könnt Ihr wohl sagen alle Sachen Beschaffenheit"³. (Jeg svarte med et Spørsmål:) „Können Wittiben alle Sachen Beschaffenheit sagen?"⁴ Han

¹ gnaven. ² slog om. ³ Nu er I Enke, nu kan I vel sige, hvordan det hænger sammen med alting. ⁴ Kan Enker sige, hvordan alting hænger sammen.